

Предмет

Преюдициалното запитване — Court of Appeal (Civil Division) — Тълкуване на член 4 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174) — Задължение за публично оповестяване на мотивите на решение даден проект, който спада към приложение II към директивата, да не бъде предмет на оценка

Диспозитив

- 1) Член 4 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква самото решение — с което се приема, че не е необходимо проект, спадащ към приложение II към посочената директива, да бъде предмет на оценка на въздействието върху околната среда — да съдържа съображенията, поради които компетентният орган е решил, че такава оценка не е необходима. При искане от заинтересовано лице обаче компетентният административен орган е длъжен да му представи мотивите за приетането на решението или в отговор на направено искане да му предостави релевантните сведения и документи.
- 2) Когато в решението на държава-членка — че даден проект, който спада към приложение II към Директива 85/337, изменена с Директива 2003/351, не следва да бъде предмет на оценка на въздействието върху околната среда съгласно членове 5—10 от същата директива — са посочени мотивите, на които то се основава, това решение е достатъчно мотивирано, когато съдържащите се в него мотиви, заедно с обстоятелствата, с които заинтересованите лица вече са били запознати, допълнени евентуално и с други необходими сведения, които националната администрация е длъжна да им предостави при поискване, могат да позволят да се прецени дали обжалването на това решение е уместно.

(¹) ОВ C 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (осми състав) от 30 април 2009 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Bíróság, Република Унгария) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Дело C-132/08) (¹)

(Свободно движение на стоки — Радиооборудване и далекосъобщително крайно оборудване — Взаимно признаване на съответствието — Непризнаване на декларация за съответствие, издадена от производител, установен в друга държава-членка)

(2009/C 153/23)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Ответник: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Предмет

Преюдициалното запитване — Fővárosi Bíróság — Тълкуване на член 30 ЕО, на член 8 от Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие (ОВ L 91, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 73), както и на член 2, букви д) и е), член 6, параграф 1 и член 8, параграф 2 от Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 година относно общата безопасност на продуктите (ОВ L 11, 2002 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 52) — Национална правна уредба, задължаваща вносителят на радиооборудване, което използва честотни ленти, чиято употреба не е хармонизирана в Общността и носи маркировка за съответствие „СЕ“, да издаде декларация за съответствие съгласно разпоредбите на националното право, дори и въпросното оборудване да се придружава от декларация за съответствие, издадена от производителя, установен в друга държава-членка

Диспозитив

- 1) Държавите-членки не могат, по силата на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 година относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие, да изискват от лице, което пуска на пазара радиооборудване, да представи декларация за съответствие, след като производителят на посоченото оборудване, чието седалище се намира в друга държава-членка, е поставил маркировка „СЕ“ върху същото и е изготвил декларация за съответствието за този продукт.
- 2) Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 година относно общата безопасност на продуктите не се прилага, доколкото става въпрос за преценката на въпроси, свързани със задължението на лице да представи декларация за съответствие на радиооборудване. Колкото до правомощието на държавите-членки при предлагането на радиооборудване на пазара да налагат по силата на Директива 2001/95 задължения, различни от представянето на декларация за съответствие, лице, което предлага на пазара даден продукт, би могло да се счита, от една страна, за негов производител само при условията, определени от тази директива в член 2, буква д) от нея, и, от друга страна, за негов дистрибутор само при условията, определени в посочения член 2, буква е). Производителят и дистрибуторът могат да бъдат обвързани само от задължения, които Директива 2001/95 предвижда съответно за всеки от тях.
- 3) Когато даден въпрос е регламентиран по хармонизиран начин на общностно равнище, всяка свързана с него национална мярка трябва да се преценява с оглед на писанията на тази мярка за хармонизация, а не с оглед на разпоредбите на членове 28 ЕО и 30 ЕО. В областите, спадащи към Директива 1999/5/ЕО, държавите-членки

трябва да се съобразяват изцяло с разпоредбите на тази директива, без да могат да запазват противоречащи национални разпоредби. Когато държава-членка смята, че съответствието с хармонизиран стандарт не гарантира съответствие със съществените изисквания, предвидени в Директива 1999/5, които посоченият стандарт е предназначен да обхване, тази държава-членка е длъжна да следва процедурата по член 5 от тази директива. В замяна на това, в подкрепа на ограничение държава-членка може да изтъква мотиви извън областта, хармонизирана с Директива 1999/5. В подобен случай тя би могла единствено да се позовава на съображенията, посочени в член 30 ЕО, или на императивни изисквания, свързани с обществения интерес.

(¹) ОВ С 183, 19.7.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 май 2009 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden Den Haag, Нидерландия) — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-150/08) (¹)

(Комбинирана номенклатура — Тарифни позиции 2206 и 2208 — Ферментирала напитка, която съдържа дестилиран алкохол — Напитка, получена първоначално от плод или от естествен продукт — Добавяне на вещества — Последици — Загуба на вкуса, аромата и вида на първоначалната напитка)

(2009/С 153/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Страни в главното производство

Ищец: Siebrand BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на тарифни позиции 2206 и 2208 от Комбинираната номенклатура — Ферментирала напитка, която съдържа етилов (дестилиран) алкохол — Добавяне на вода и на вещества, което води до загуба на вкуса, аромата и/или вида на напитка, получена първоначално от плод или от естествен продукт

Диспозитив

Напитките на базата на ферментирал алкохол, които поначало отговарят на позиция 2206 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент (ЕИО) № 2587/91 на Комисията от 26 юли 1991 г., и към които са добавени определено количество дестилиран алкохол, вода, захарен сироп, аромати, оцветители и в някои от тях

слетанова основа, в резултат на което напитките губят вкуса, аромата и/или вида на напитка, произведена от определен плод или определен естествен продукт, не попадат в позиция 2206 от Комбинираната номенклатура, а в позиция 2208 от нея.

(¹) ОВ С 171, 5.7.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 май 2009 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen, Белгия) — Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV/Belgische Staat

(Дело C-161/08) (¹)

(„Свободно движение на стоки — Общностен транзит — Международни превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Нарушения или нередности — Срок за уведомяване — Срок за представянето на доказателството за мястото, където е извършено нарушението или нередовността“)

(2009/С 153/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищец: Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV

Ответник: Belgische Staat

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Antwerpen — Тълкуване на член 2 от Регламент (ЕИО) № 1593/91 на Комисията от 12 юни 1991 година относно условия за прилагане на Регламент (ЕИО) № 719/91 на Съвета относно използването в Общността на карнети ТИР и карнети АТА в качеството им на документи за транзитен превоз (ОВ L 148, стр. 11) във връзка с член 11 от Конвенцията ТИР — Нарушения или нередности — Срок за нотифициране

Диспозитив

1) Член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1593/91 на Комисията от 12 юни 1991 година за прилагане на Регламент (ЕИО) № 719/91 на Съвета относно използването в Общността на карнети ТИР и на карнети АТА като транзитни документи, разглеждан във връзка с член 11, параграф 1 от Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, подписана в Женева (Швейцария) на 14 ноември 1975 година, трябва да се тълкува в смисъл, че неспазването на срока за уведомяване за неприключването на карнета ТИР спрямо титуляра на този карнет не води до иззубване от страна на компетентните митнически органи на правото да пристъпят към събиране на митата и таксите, дължими във връзка с международен превоз на стоки под покритието на споменатия карнет.